

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
- SECȚIA PENALĂ -

Sentința nr. 1743

Dosar nr. 8237/17/2009

Ședința publică din 15 decembrie 2011

Completul compus din :

Luminița Livia Zglimbea - Președinte
Angela Dragne - Judecător
Sofica Dumitrașcu - Judecător
Magistrat asistent - Silvia Stoenescu

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - a fost reprezentat de procuror Elena Matieșescu.

*** * ***

La data de 24.11.2011 s-a luat în examinare cauza penală privind pe inculpații :

- **Melinescu Ioan** trimis în judecată prin rechizitoriul nr. 227/P/2006 din 19 octombrie 2009 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexa Infracțiunilor de Corupție sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de sustragere sau distrugere de înscrisuri, prevăzută de art. 242 alin. 1 și 3 Cod penal, luare de mită, prevăzută de art. 254 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 și divulgare de informații prevăzută de art. 24 raportat la art. 18 alin. 1 din Legea nr. 21/1999 (în prezent art. 24 raportat la art. 18 alin. 1 din Legea nr. 656/2002), toate cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal;

- **Năstase Adrian** trimis în judecată prin rechizitoriul nr. 227/P/2006 din 19 octombrie 2009 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexa Infracțiunilor de Corupție sub aspectul

săvârșirii infracțiunii de dare de mită prevăzută de art. 255 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 și art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000;

- **Priboi Ristea** trimis în judecată prin rechizitoriul nr. 227/P/2006 din 19 octombrie 2009 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexă Infracțiunilor de Corupție sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de complicitate la luare de mită, prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 254 alin. 1 Cod penal și la art. 6 și 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 și complicitate la dare de mită, prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 255 alin. 1 Cod penal și la art. 6 și 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 33 lit. b Cod penal.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea din data de 24.11.2011, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, iar pronunțarea sentinței s-a amânat la data de 7.12.2011, iar apoi la 15.12.2011.

ÎNALTA CURTE :

Asupra cauzei penale de față:

Prin rechizitoriul nr. 227/9/2006 din 19 octombrie 2009 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor conexă infracțiunilor de corupție s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată, în stare de libertate, a inculpaților:

- **Năstase Adrian** -, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *dare de mită*, prevăzută de art. 255 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 și art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000;

- **Melinescu Ioan** -, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de *sustragere sau distrugere de înscrisuri*, prevăzută de art. 242 alin. 1 și 3 Cod penal, *luare de mită*, prevăzută de art. 254 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 și *divulgare de informații*, prevăzută de art. 24 raportat la art. 18 alin. 1 din Legea nr. 21/1999 (în prezent art. 24 raportat la art. 18 alin. 1 din Legea nr. 656/2002) toate cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal;

- **Priboi Ristea** -, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de *complicitate la luare de mită*, prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 254 alin. 1 Cod penal și la art. 6 și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 și *complicitate la dare de mită*, prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 255 alin. 1 Cod penal și la art. 6 și art.

7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 33 lit. b Cod penal.

Ca aspecte preliminare s-a arătat în actul de sesizare a instanței că, în baza denunțurilor formulate de numitul Genică Boerică în perioada 19.01.2006 - 02.02.2006, a fost înregistrat la Secția de combatere a corupției din cadrul Direcției Naționale Anticorupție dosarul nr. 20/P/2006 din care, prin rezoluția din 08.03.2006, s-a dispus disjungerea cauzei privindu-i pe numiții Năstase Adrian, Melinescu Ioan și Priboi Ristea.

Cauza formată prin disjungere a fost înregistrată sub nr. 41/P/2006, iar ulterior sub nr. 227/P/2006 la Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

Prin rechizitoriul nr. 227/P/2006 din 31.05.2007 s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților **Năstase Adrian**, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *dare de mită* prevăzută de art. 6 și art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 255 alin. 1 Cod penal și **Melinescu Ioan** sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de *sustragere sau distrugere de înscrisuri, luare de mită și divulgare de informații* prevăzute de art. 242 alin. 1 și 3 Cod penal, art. 6 și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 254 Cod penal și art. 24 raportat la art. 18 alin. 1 din Legea nr. 21/1999 (în prezent art. 24 raportat la art. 18 alin. 1 din Legea nr. 656/2002), precum și disjungerea cauzei față de **Priboi Ristea**.

Dosarul a fost înregistrat la Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală sub nr. 5278/1/2007.

Prin sentința penală nr. 650/30.10.2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția Penală, definitivă prin decizia nr. 228 din 14.04.2008 a Completului de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-a dispus, în baza art. 332 alin. 2 Cod procedură penală, restituirea cauzei la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție pentru refacerea urmăririi penale.

În motivarea sentinței s-a făcut trimitere la decizia nr. 665/2007 a Curții Constituționale prin care s-a constatat că dispozițiile art. 23 alin. 2 și 3 din Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială sunt neconstituționale, astfel că procedura de urmărire penală și de judecată prevăzută în Capitolul III al legii privind responsabilitatea ministerială, care derogă de la dreptul comun, se aplică și foștilor membri ai Guvernului pentru infracțiunile săvârșite în exercițiul funcției lor.

Întrucât inculpatului Năstase Adrian i se imputa o infracțiune ce se pretinde că a fost săvârșită în perioada în care era prim-ministru și în exercitarea acestei funcții, s-a reținut că acestuia îi sunt aplicabile dispozițiile procedurale prevăzute de legea specială, care condiționează prin art. 12, începerea urmăririi penale de existența unei cereri a Camerei Deputaților, Senatului sau Președintelui României.

În consecință, Înalta Curte a constatat că rezoluția din 24 mai 2006, prin care s-a dispus în cauză începerea urmăririi penale, nu poate fi menținută.

Ulterior, prin decizia nr. 270 din 10 martie 2008, Curtea Constituțională a României a dispus, în aplicarea art. 109 alin. 2 teza 1 din Constituția României, că Ministerul Public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, va sesiza Camera Deputaților sau Senatul, după caz, pentru a se cere urmărirea penală a membrilor și foștilor membri ai Guvernului pentru fapte săvârșite în exercițiul funcției lor și care, la data sesizării, au și calitatea de deputat sau senator.

Având în vedere calitatea de deputat a lui Năstase Adrian, urmare a referatului întocmit de procuror, a fost sesizat Parlamentul României - Camera Deputaților, în vederea declanșării procedurilor pentru obținerea cererii de începere a urmăririi penale față de acesta.

Urmare acestei solicitări, Parlamentul României - Camera Deputaților a adoptat Hotărârea nr. 8 din 04.03.2009 prin care conform art. 109 alin. 2 din Constituția României și art. 155 din Regulamentul Camerei Deputaților, a cerut urmărirea penală a domnului Năstase Adrian, fost Prim-ministru, pentru faptele ce fac obiectul dosarului nr. 68/P/2006 și nr. 227/P/2006 ale Direcției Naționale Anticorupție - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

După această hotărâre, având în vedere că din dosarul nr. 227/P/2006 a fost disjunsă cauza față de numitul Priboi Ristea, la data de 31.05.2007, formându-se dosarul nr. 129/P/2007, prin rezoluția din 16.04.2009 s-a dispus conexarea dosarului penal nr. 129/P/2007 la dosarul nr. 227/P/2006, pentru o mai bună desfășurare a urmăririi penale, întrucât între cele două dosare există legătură.

La data de 29.04.2009 organul de urmărire penală a întocmit un proces verbal de efectuare a actelor premergătoare, în care s-au enumerat sintetic toate activitățile desfășurate până la acel

moment, inclusiv acte de urmărire penală efectuate anterior restituirii de către instanța de judecată, apreciindu-se că, deși acestea din urmă au fost declarate nule, ele rămân câștigate cauzei ca acte premergătoare urmăririi penale.

La data de 30.04.2009, prin rezoluție, s-a dispus începerea urmăririi penale față de Năstase Adrian, Melinescu Ioan și Priboi Ristea.

În fapt, prin actul de sesizare, s-au reținut în esență, următoarele:

La data de 19.01.2006, numitul Genică Boerică a formulat un denunț, pe care l-a detaliat ulterior la data de 24.01.2006, împotriva numiților Năstase Adrian, Melinescu Ioan și Priboi Ristea.

Potrivit acestui denunț, în cursul lunii noiembrie 2000, inculpatul Melinescu Ioan, în acea perioadă membru al Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, l-a contactat, beneficiind de sprijinul denunțătorului și al inculpatului Priboi Ristea, pe Năstase Adrian, deputat PSD, căruia i-a comunicat că în cadrul instituției în care își desfășura activitatea se afla în lucru, cu propunere de informare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, o lucrare având ca obiect depunerea în numerar a sumei de 400.000 USD, într-un cont deschis la C..... A..... - actualmente H..... Bank - având ca titular pe Năstase Daniela, soția inculpatului Năstase Adrian.

Conform susținerilor denunțătorului, cu această ocazie, Melinescu Ioan i-a promis lui Năstase Adrian că va bloca lucrarea până după alegerile din decembrie 2000, sugerând că acest dosar trebuie să dispară, lucru cu care Năstase Adrian s-a declarat de acord, arătând că urmărește această finalitate. În consecință, Melinescu Ioan i-a promis lui Năstase Adrian că îi va face „cadou” dosarul respectiv, precizând, totodată, că ar trebui schimbat din funcția de președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor numitul Cucu Adrian, întrucât acesta opina în favoarea informării parchetului referitor la lucrarea menționată.

După numirea, la data de 28.12.2000, în funcția de prim-ministru al Guvernului României, inculpatul Năstase Adrian a determinat, în prima ședință de guvern, emiterea H.G. nr. 1399/30.12.2000, pe care a semnat-o în calitate de prim-ministru, hotărâre prin care a fost numit în funcția de președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor tocmai inculpatul Melinescu Ioan, fiind revocat fostul președinte Cucu

Adrian, precum și unul dintre membrii Plenului, respectiv doamna Enescu Vasilica.

Ca urmare a numirii în această funcție, abuzând de prerogativele ce îi erau conferite, precum și de lipsa unor reglementări stricte cu privire la circuitul lucrărilor în cadrul Oficiului, inculpatul Melinescu Ioan a sustras lucrarea nr. S/1999 care o viza pe Năstase Daniela, înmânându-i dosarul, în prezența denunțatorului Genică Boerică, inculpatului Priboi Ristea, consilier al primului ministru Năstase Adrian, cu scopul de a fi remis acestuia din urmă.

În drept, prin rechizitoriu, s-a reținut în sarcina inculpaților săvârșirea următoarelor infracțiuni:

Pentru inculpatul **MELINESCU IOAN** s-au reținut trei fapte distincte, aflate în concurs real:

1) Infracțiunea de divulgare de informații prevăzută de art. 24 raportat la art. 18 alin. 1 din Legea nr. 21/1999 (în prezent art. 24 raportat la art. 18 alin. 1 din Legea nr. 656/2002), constând în aceea că în cursul lunii noiembrie 2000, având calitatea de membru al Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, i-a contactat pe Năstase Adrian și pe Priboi Ristea, cărora le-a comunicat că în cadrul instituției în care își desfășura activitatea se afla în lucru, cu propunere de informare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, lucrarea având ca obiect o depunere de numerar în cuantum de 400.000 USD, într-un cont având ca titular pe Năstase Daniela, soția inculpatului Năstase Adrian.

2) Infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art. 254 al. 1 Cod penal raportat la art. 6 și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, constând în aceea că, la sfârșitul anului 2000, în exercitarea atribuțiilor ce îi reveneau în calitate de membru al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, sugerând schimbarea președintelui acestui oficiu și acceptând de la inculpatul Năstase Adrian promisiunea numirii în funcția de președinte al acestei instituții, a primit efectiv această funcție, prin H.G. nr. 1399/30.12.2000, iar ulterior a votat în favoarea clasării lucrării nr. S/1999, în care era cercetată Năstase Daniela, semnând decizia de clasare nr. 10/24.01.2001 și a efectuat demersuri ilicite în scopul ca dosarul să ajungă în posesia inculpatului Năstase Adrian.

3) Infracțiunea de sustragere sau distrugere de înscrisuri, prevăzută de art. 242 al. 1 și 3 Cod penal, constând în aceea că,

în prima jumătate a anului 2001, a sustras lucrarea nr. S/1999 care o viza pe Năstase Daniela, înmânându-i dosarul inculpatului Priboi Ristea, consilier al primului ministru Năstase Adrian, cu scopul de a-i fi remisă acestuia din urmă.

Pentru inculpatul **NĂSTASE ADRIAN** s-a reținut săvârșirea **infrațiunii de dare de mită, prevăzută de art. 255 al. 1 Cod penal raportat la art. 6 și art. 7 al. 2 din Legea nr. 78/2000**, constând în aceea că, în baza unei înțelegeri anterioare cu inculpatul Melinescu Ioan și cu complicitatea inculpatului Priboi Ristea, a susținut și determinat emiterea H.G. nr. 1399/30.12.2000, pe care a semnat-o în calitate de prim-ministru, hotărâre prin care a fost numit în funcția de președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, Melinescu Ioan, pentru a-l determina pe acesta să facă un act ce intra în atribuțiile sale de serviciu și un act contrar acestor îndatoriri, în scopul de a asigura astfel clasarea lucrării nr. S/1999, ce o viza pe Năstase Daniela, și intrarea în posesia acesteia, prin intermediul inculpatului Priboi Ristea, în urma sustragerii lucrării de către inculpatul Melinescu Ioan.

Pentru inculpatul **PRIBOI RISTEA** s-au reținut, în condițiile concursului ideal de infracțiuni, prevăzut de art. 33 lit. b Cod penal, două fapte, respectiv **complicitate la luare de mită, prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 254 al. 1 Cod penal și la art. 6 și art. 7 al. 1 din Legea nr. 78/2000 și complicitate la dare de mită, prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 255 al. 1 Cod penal și la art. 6 și art. 7 al. 2 din Legea nr. 78/2000**.

Activitatea infracțională reținută în sarcina inculpatului Priboi Ristea a constat în aceea că în cursul lunii noiembrie 2000 a înlesnit contactarea de către inculpatul Melinescu Ioan, în acea perioadă membru al Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, a inculpatului Năstase Adrian, cunoscând că scopul întrevederii era acela de a i se comunica inculpatului Năstase Adrian că în cadrul Oficiului se afla în lucru, cu propunere de informare a Parchetului de pe lângă Înaltei Curți de Casație și Justiție, o lucrare având ca obiect o tranzacție suspectă privind depunerea sumei de 400.000 USD, într-un cont având ca titular pe Năstase Daniela. Cu această ocazie, în prezența numitului Priboi Ristea, Melinescu Ioan i-a promis lui Năstase Adrian că va bloca lucrarea până după alegerile din decembrie 2000, sugerând că acest dosar trebuie să dispară, lucru cu care

Năstase Adrian s-a declarat de acord, arătând că urmărește această finalitate. Urmare a acestei înțelegeri, după numirea în funcția de prim-ministru al Guvernului României, Năstase Adrian a determinat emiterea H.G. nr. 1399/30.12.2000 pe care a și semnat-o în calitate de prim-ministru, hotărâre prin care Melinescu Ioan a fost numit în funcția de președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, concomitent cu revocarea fostului președinte Cucu Adrian. Scopul numirii lui Melinescu Ioan a fost acela ca Năstase Adrian să-și asigure, prin intermediul acestuia, intrarea în posesia lucrării ce o viza pe soția sa. Ca urmare a numirii în această funcție, abuzând de prerogativele ce îi erau conferite, precum și de lipsa unor reglementări stricte cu privire la circuitul lucrărilor în cadrul Oficiului, Melinescu Ioan a sustras lucrarea nr. S/1999 care o viza pe Năstase Daniela, dosarul fiindu-i înmănat inculpatului Priboi Ristea, consilier al primului ministru Năstase Adrian, cu scopul de a-i fi remisă acestuia din urmă.

În susținerea acuzării, în rechizitoriu se indică mijloacele de probă la filele 91-112. În realitate, procurorul face însă un opis al lucrărilor conținute în cele 7 volume de urmărire penală, fără să respecte dispozițiile art. 263 Cod procedură penală de a evidenția probele pe care se întemeiază învinuirea, enumerând, de-a valma, declarații de martori și delegații ale avocaților, procese-verbale de consemnare a actelor de citare sau aducere la cunoștință a învinuirii.

Din enumerarea tuturor actelor conținute în volumele de urmărire penală rezultă că au fost avute în vedere următoarele mijloace de probă: declarațiile martorilor Boerică Genică, Stănescu Niculina Eugenia, Drăgan Radu Constantin, Stănoiu Rodica Mihaela, Trifoi Doru Crin, Tănăsescu Mihai Nicolae, Grecea Ovidiu, Mihăilescu Petru Șerban, Pascariu Corneliu Dan, Teșu Sorin, Bittner Alexandru, Cucu Adrian, Enescu Vasilica, Șerban Marin, Popa Ștefan, Georgescu Mariana Irina, Bulată Doru Bebe, Popescu Mircea, Urduban Constantin, Oprea Raluca Manuela, Munteanu Viorica, Lacrois Beatrice Cristina, Sinescu Cristina Felicia, Purcărea Nicoleta, Petcu Camelia, Stroescu Cristina Valeria și Purcaru Milena, proces verbal de constatare a actelor premergătoare, înscrisuri (sesizarea penală formulată de Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, adresă - răspuns H..... Bank nr. 43452/27.01.2006, copie Raport privind operațiunile de depunere și de retragere în numerar din 25.11.1999, copii ale filelor

din registrele Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor în care au fost înregistrate lucrările nr. S/1999 și S/2000, corespondența expediată și primită în legătură cu acestea, două exemplare ale fișei lucrării S/I/7/02.02.2001, adresă răspuns H..... Bank nr. 48790/21.03.2006, copie adresă Bank A.....C..... nr. 1497/26.11.1999, copie cerere de deschidere de cont Năstase Daniela, adrese Bank A.....C....., copie contract de vânzare-cumpărare nr./19.11.1999 încheiat între Cernasov Tamara și Bittner Alexandru, copie formular de depunere numerar, copie document de identitate depunător Teșu Sorin, copii ale proceselor verbale ale ședințelor Plenului în care s-a discutat cu privire la S/1999, copie a deciziei nr. 10/24.01.2001 de clasare a lucrării S/1999, copie Notă cu propunere de clasare întocmită la 23.01.2001 de martorul Șerban Marin, copie Notă cu propunere de informare a parchetului întocmită la 20.11.2000 de analistul financiar Roșcaniuc Elena, adrese, decizii și ordine ale Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, procese verbale de ridicare de înscrisuri și documente, precum și de constatare, note și referate ale Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, adresa de solicitare întocmită de familia Năstase și înregistrată la Oficiu sub nr. 4723/07.12.2003, solicitarea nr. S/07.12.2004 de scoatere de lucrări din arhiva Oficiului, adrese ANAF - AFP4, ANAF - AFP5, ANAF - AFP6, ANAF - AFP1, ANAF - DGFP Ialomița, adresă ONRC, adresă IGPR și SPP).

În cursul cercetării judecătorești au fost administrate următoarele probe:

1. *Proba cu martori*

- *martori propuși prin rechizitoriu* : Mihăilescu Petre-Șerban (fila 56-57 vol. 2 dosar instanță), Stănoiu Mihaela Rodica (filele 78-80 vol. 2 dosar instanță), Pascariu Dan (filele 81-83 vol. 2 dosar instanță), Genică Boerică (filele 283-290 vol. 2 dosar instanță), Stănescu Niculina Eugenia (filele 291-293 vol. 2 dosar instanță), Trifoi Doru Crin (filele 294-295 vol. 2 dosar instanță), Enescu Vasilica (filele 326-331 vol. 2 dosar instanță), Grecea Ovidiu (filele 332-334 vol. 2 dosar instanță), Drăgan Radu Constantin (filele 335-336 vol. 2 dosar instanță), Cucu Adrian (filele 337-342 vol. 2 dosar instanță), Georgescu Mariana Irina (filele 24-26 vol. 3 dosar instanță), Șerban Marin (filele 27-29 vol. 3 dosar instanță), Popa Ștefan (filele 30-31 vol. 3 dosar instanță), Bulată Doru Bebe (filele 32-33 vol. 3 dosar instanță), Oprea Raluca Manuela (filele 59-60 vol. 3 dosar instanță), Bittner Alexandru (filele 61-62 vol. 3 dosar

instanță), Urduban Constantin (filele 63-65 vol. 3 dosar instanță), Munteanu Viorica (filele 66-68 vol. 3 dosar instanță), Popescu Mircea (filele 97-99 vol. 3 dosar instanță), Lacrois Beatrice Cristina (filele 100-102 vol. 3 dosar instanță), Stroescu Cristina Valeria (filele 106-107 vol. 3 dosar instanță), Purcărea Nicoleta (filele 108-109 vol. 3 dosar instanță), Coman (fostă Purcaru) Milena (filele 110-111 vol. 3 dosar instanță), Petcu Camelia (filele 195 vol. 3 dosar instanță), Teșu Sorin (filele 196-197 vol. 3 dosar instanță);

- *martori propuși în apărare de inculpatul Melinescu Ioan* : Melinescu Laura Marina (filele 189-190 vol. 3 dosar instanță), Pantazi Iuliana (filele 191-192 vol. 3 dosar instanță), Man Cristian (filele 193-194 vol. 3 dosar instanță), Luca Sima Cristian Ștefania (filele 198-199 vol. 3 dosar instanță), Pascu Mircea (filele 214-216 vol. 3 dosar instanță);

- *martori propuși în apărare de inculpatul Priboi Ristea* : Filipescu Victor (fila 188 vol. 3 dosar instanță), Buză Constantin (fila 200 vol. 3 dosar instanță), Stoica Fevronia (fila 201 vol. 3 dosar instanță).

2. Proba cu înscrisuri

- *înscrisuri depuse de inculpatul Priboi Ristea* : ordonanța din 28 noiembrie 2007 dată în dosarul nr. 259/P/2007 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție (filele 85-90 vol. 2), rechizitoriul nr. 325/P/2004 din 14.02.2008 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism - Structura centrală (filele 91-168 vol. 2), extrase din presă locală a județului Dolj (filele 306-307 vol. 2);

- *înscrisuri depuse de inculpatul Năstase Adrian* : articol „Evenimentul Zilei” din data de 17.01.2006, articol „Evenimentul Zilei” din data de 20.01.2006, articol „România Liberă” din data de 06.06.2006, denunțul formulat de Dana Năstase în data de 25.01.2006, sentința nr. 142 din 17.02.2011 a Judecătorei sector 6 (filele 12-122 vol. 3);

- *înscrisuri depuse de inculpatul Melinescu Ioan* : adeverință emisă de Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor cu salarizarea președintelui oficiului, evidența deplasărilor externe efectuate în perioada 1999-2004 de Melinescu Ioan în calitate de Președinte al Oficiului, Ordonanța nr. 81/D/2006 din 3 martie 2008 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism (filele 218-239 vol. 3).

3. *Declarațiile inculpaților Năstase Adrian, Melinescu Ioan și Priboi Ristea* (filele 13-25 vol. 2).

Din analiza întregului material probator administrat în cauză, Înalta Curte apreciază că nu se poate reține în sarcina inculpaților săvârșirea infracțiunilor pentru care au fost trimiși în judecată, urmând a se da eficiență regulii *in dubio pro reo* și a se pronunța achitarea acestora.

Înalta Curte va analiza infracțiunile pentru care au fost trimiși în judecată inculpații în ordinea prezentată în rechizitoriu și care, în opinia parchetului, urmărește cronologia desfășurării activității pretins infracționale a acestora.

I. Infracțiunea de divulgare de informații prevăzută de art. 24 raportat la art. 18 alin. 1 din Legea nr. 21/1999 (în prezent art. 24 raportat la art. 18 alin. 1 din Legea nr. 656/2002) reținută în sarcina inculpatului *Melinescu Ioan*.

Procurorul de caz reține pentru această infracțiune că inculpatul Melinescu Ioan, „în cursul lunii noiembrie 2000, având calitatea de membru al Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, prin intermediul martorului Genică Boerică, i-a contactat pe Năstase Adrian și Priboi Ristea, cărora le-a comunicat că, în cadrul instituției în care își desfășura activitatea, se afla în lucru, cu propunere de informare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, lucrarea având ca obiect o depunere în numerar în cuantum de 400.000 USD, într-un cont având ca titular pe Năstase Daniela, soția lui Năstase Adrian.”

Art. 18 din Legea nr. 21/1999, în vigoare la momentul pretinsei comiterii a infracțiunii, prevedea că personalul oficiului avea obligația de a nu divulga informațiile primite în timpul activității decât în cadrul unei procedurii judiciare, inclusiv după încetarea funcției, pe o perioadă de 5 ani. În același timp, este interzisă folosirea în scop personal de către angajații oficiului, a informațiilor primite, atât în timpul activității, cât și după încetarea acesteia.

În susținerea acestei acuzații se invocă, în principal, declarațiile martorului Genică Boerică.

Acesta a arătat în declarațiile de la urmărire penală că „în cursul anului 2000, mai precis înainte de alegeri”, în timp ce se afla acasă la inculpatul Melinescu Ioan, acesta, cunoscând că martorul are relații în PSD, având o relație de prietenie cu Priboi Ristea, „a afirmat că Adrian Năstase s-ar putea să aibă ceva probleme deoarece există la nivelul Oficiului Național de Prevenire și

Combatere a Spălării Banilor o lucrare ce are ca obiect depunerea unei sume de bani în contul Danei Năstase, lucrare ce urmează a fi votată în Plenul Oficiului pentru a fi trimisă la parchet și, de asemenea, se vehicula trimiterea ei către mass-media".

Urmare a informațiilor comunicate de inculpatul Melinescu Ioan, martorul Genică Boerică l-a întrebat pe acesta dacă este „grav”, răspunsul inculpatului fiind în sensul că „poate fi grav dacă această lucrare ajunge la presă deoarece nu se mai poate opri trimiterea ei la parchet".

Cu ocazia acestei discuții cei doi au convenit ca Genică Boerică, prin prisma relațiilor de prietenie avute cu Priboi Ristea, prin intermediul acestuia din urmă, să ia legătura cu inculpatul Năstase Adrian, iar „Melinescu Ioan a agreat această modalitate de a discuta despre lucrarea respectivă cu Priboi Ristea", solicitându-i să afle „punctul de vedere al lui Priboi Ristea și Năstase Adrian referitor la această lucrare".

În continuare, martorul Genică Boerică a declarat că : „A doua zi după discuția avută cu Melinescu Ioan referitor la lucrarea existentă la nivelul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor privind-o pe Dana Năstase, m-am dus la biroul domnului Priboi Ristea și i-am relatat cele ce-mi fuseseră spuse de Melinescu. Cu această ocazie, domnul Priboi Ristea s-a dus la biroul domnului Adrian Năstase conform celor spuse de acesta și în urma consultării cu Năstase Adrian mi-a cerut să-l aduc la biroul lui pe «vărul meu» Melinescu Ioan. Precizez că termenul de «văr» mi-a fost cerut să-l folosesc de către Melinescu Ioan, fiind mai mult ca o glumă.

Conform celor stabilite cu ocazia acestei întâlniri, după trei-patru zile, m-am deplasat împreună cu Melinescu Ioan la biroul lui Priboi Ristea și în prezența mea, Melinescu i-a relatat lui Priboi despre existența la nivelul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor a unei lucrări privind sume de bani depuse în contul doamnei Năstase și că există riscul ca această lucrare să fie votată în Plen și depusă la parchet. Priboi Ristea, după ce a ascultat cele relatate de Melinescu, a spus că trebuie să meargă la șeful Adrian Năstase, astfel că au plecat împreună la biroul acestuia, iar după circa 30 de minute, secretara Milena m-a condus și pe mine la biroul lui Adrian Năstase, sesizând că discuția dintre cei trei se finalizase, iar Melinescu a afirmat că tot ceea ce face în legătură cu această lucrare, face pentru mine. În acest context, de față cu Năstase Adrian și Priboi Ristea, Melinescu a afirmat că existența amintitei lucrări la nivelul Oficiului Național de Prevenire și

Combatere a Spălării Banilor poate reprezenta un pericol și după perioada alegerilor atâta timp cât această lucrare există acolo și cât șef este numitul Cucu Adrian pus acolo de către un alt partid”.

În declarația dată în fața instanței (filele 283-290 vol. 2) martorul Genică Boerică relatează aceleași aspecte, menținându-și denunțul dat în cursul urmăririi penale.

Se susține în rechizitoriu că credibilitatea celor afirmate de martorul Genică Boerică cu privire la divulgarea de către Melinescu Ioan a informațiilor privitoare la lucrarea existentă la nivelul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor având ca obiect depunerea în contul numitei Năstase Daniela a sumei de 400.000 USD este întărită de faptul că acesta a acceptat, fără rezerve, să fie supus unei testări poligraf pentru dovedirea sincerității susținerilor sale.

Se arată, la fila 39 a rechizitoriului, că „potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 258105 din 18.04.2007, efectuat de Direcția Generală de Poliție a Municipiului București - Serviciul Criminalistică (filele 70-75, vol. 7) privind detecția comportamentului simulat, la întrebările «Ai auzit când Melinescu i-a spus lui Priboi că-i va face cadou lui Năstase lucrarea cu privire la Dana Năstase?» și «Ai văzut când Priboi a luat dosarul despre care Melinescu afirma că are legătură cu Dana Năstase?», răspunsurile subiectului examinat au fost afirmative, adevărate, fără a prezenta note specifice comportamentului simulat”.

În realitate, Înalta Curte constată că lucrurile nu stau deloc așa.

În raportul de constatare tehnico-științifică nr. 258105 (filele 70-75 vol. 7) nu există nicidecum concluzia că răspunsurile subiectului la cele două întrebări ar fi adevărate. Raportul conține o singură concluzie, referitoare la întrebarea „În primăvara anului 2001, când te-ai întâlnit cu Melinescu lângă oficiu, acesta ți-a spus că are dosarul cu privire la Dana Năstase?”, la care subiectul a răspuns afirmativ, **detectându-se indicii ale comportamentului simulat** (întrebare asupra căreia vom reveni în considerente).

Interpretarea că răspunsurile la cele două întrebări relevante pentru infracțiunea analizată ar fi adevărate aparține procurorului, ea nu are nici un corespondent în concluziile raportului de constatare tehnico-științifică pentru detectarea conduitelor simulate la care a fost supus Genică Boerică.

Nu se știe în ce temei a făcut procurorul de caz această interpretare, cu atât mai mult cu cât nici diagramele anexate

raportului nu indică o situație diferită a răspunsurilor ci, dimpotrivă, mai multe diagramele de la răspunsurile subiectului par să fie identice cu cele de la întrebarea numărul 8, apreciate în raport ca fiind nesincere.

Mai mult decât atât, în același raport se arată că „în discuția post-test, subiectului i-a fost adus la cunoștință faptul că a fost diagnosticat **NESINCER**” (fila 72 vol. 7 dosar urmărire penală).

Se mai arată în rechizitoriu că aspectele relatate de martorul Genică Boerică cu privire la divulgarea de informații de către inculpatul Melinescu Ioan, se coroborează cu declarațiile martorilor Drăgan Petre Constantin și Stănescu Niculina Eugenia.

O interpretare obiectivă a acestor probe conduce, însă, la constatarea că declarațiile denunțatorului Genică Boerică se coroborează tot cu declarațiile sale, pentru că ambii martori invocați de parchet nu au perceput aspectele relatate în mod direct, ci le cunosc tot din informațiile primite de la denunțator.

Astfel, chiar în declarația dată în cursul urmăririi penale, martorul **Drăgan Radu Constantin** a arătat că „în cursul anului 2003 **a aflat de la denunțator** că în anul 2000 sau 2001 Melinescu Ioan l-ar fi informat despre existența la Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor a unui dosar care o privea pe soția lui Năstase Adrian”.

În declarația dată în fața instanței, același martor arată că: „Vreau să fac precizarea că tot ceea ce am declarat la organele de anchetă, sau oricum în mare parte, 90 %, sunt lucruri care mi-au fost relatate de Genică Boerică. În prezent, adică după anul 2006, nu mai am încredere în Genică Boerică pentru că mi-a creat multe probleme”.

Mai mult, în perioada pretenției comiterii a faptelor, cei doi (martorul Drăgan și Genică Boerică) nici nu se cunoșteau. Martorul Drăgan arată, în continuarea declarației date în instanță (filele 335-336 vol. 2): „Eu îl cunosc pe Genică Boerică din anul 2003, de când am lucrat cu el pe post de șofer”.

Martora **Stănescu Niculina**, la rândul său, încă de la primele declarații date la urmărirea penală a arătat că „Genică Boerică i-a relatat că Melinescu Ioan i-a spus ...”.

În cursul cercetării judecătorești, martora chiar revine asupra declarațiilor din cursul urmăririi penale și arată (filele 291-293 vol. 2 dosar instanță): „Niciodată în prezența mea nu s-a pronunțat numele domnului Năstase Adrian sau al Danei Năstase. Nu știu de ce la urmărirea penală am dat o declarație în care am arătat că am aflat de la Genică Boerică despre lucrarea pe care Năstase Daniela o

avea la Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor. Cele relatate acolo nu corespund realității pentru că, așa cum am evocat mai devreme, niciodată în prezența mea nu a fost pomenit numele lui Năstase Adrian sau al Danei Năstase. Posibila explicație pe care o dau legat de cele cuprinse în declarația de la urmărirea penală este aceea că în perioada în care am dat declarația exista o mare presiune asupra mea în sensul că soțul meu era arestat”.

În rechizitoriu, procurorul de caz apelează din nou la propria sa deducție și arată că „ceea ce e important este faptul că această martoră (prin cele relatate), confirmă relațiile dintre Genică Boerică, învinuții Melinescu Ioan, Priboi Ristea și **Năstase Adrian, întâlnirile acestora**, la restaurant sau chiar la sediul Parlamentului”.

Pornind de la declarațiile martorei cu privire la întâlnirile dintre Genică Boerică, Melinescu Ioan și Priboi Ristea, necontestate, de altfel de aceștia, procurorul include în aceste întâlniri, care au avut loc, dar într-un alt scop și pe Năstase Adrian pentru a-și susține afirmația că „probele conduc indubitabil la concluzia că Melinescu Ioan a divulgat informații cu privire la existența unei lucrări în cadrul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor”.

În declarația dată în fața instanței, martora Stănescu Niculina arată, explicit: „**Niciodată nu mi-a spus Genică Boerică că s-ar fi întâlnit cu Năstase Adrian.** Și în prezent am o relație de prietenie cu domnul Genică Boerică, însă nici ulterior arestării sale nu-mi amintesc ca acesta să-mi fi spus vreodată că l-a întâlnit pe Năstase Adrian.

Cred că prima dată eu am aflat despre lucrarea pe care Năstase Daniela o avea la Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor când am fost chemată la organele de anchetă pentru a de declarație. Cred că cei de la Direcția Națională Anticorupție mi-au spus acest lucru”.

Sub aspectul acestei infracțiuni, probele invocate de parchet în actul de acuzare se limitează la cele mai sus evidențiate.

În cursul cercetării judecătorești, probele administrate nu au eliminat dubiul cu privire la verosimilitatea denunțului formulat de Genică Boerică.

Au fost audiați martorii Stroescu Cristina Valeria - șefa de cabinet a lui Năstase Adrian în acea perioadă și Purcaru Milena - șefa de cabinet a lui Priboi Ristea.

Depozițiile acestora contrazic afirmațiile lui Genică Boerică despre întâlnirile celor trei inculpați în birourile din Palatul Parlamentului.

Genică Boerică a relatat că s-a deplasat împreună cu Melinescu Ioan la biroul lui Priboi Ristea și în prezența sa Melinescu Ioan i-a relatat lui Priboi Ristea despre existența la nivelul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor a unei lucrări privind sume de bani depuse în contul doamnei Năstase Daniela. Tot acesta arată că Priboi Ristea, după ce a ascultat cele relatate de Melinescu a spus că trebuie să meargă la șeful Adrian Năstase, astfel că au plecat împreună la biroul acestuia iar după circa 30 de minute secretara Milena l-a condus și pe Genică Boerică la biroul lui Năstase Adrian.

Martora **Stroescu Cristina Valeria** a învederat instanței (filele 106-107 vol. 3) următoarele: „*Eu **exclud** posibilitatea ca în cabinetul domnului Năstase Adrian, în perioada în care eu am îndeplinit funcția, să intre domnii Melinescu Ioan și Genică Boerică, fie singuri, fie însoțind o altă persoană*”.

Martora a mai arătat că: „*până la momentul la care eu am fost audiată în acest dosar la urmărirea penală **nu l-am cunoscut niciodată pe domnul Melinescu Ioan și nici nu l-am văzut în vizită** la cabinetul de la Camera Deputaților al domnului Năstase Adrian. De asemenea, nici numele acestuia nu l-am auzit până atunci și nici pe al lui Genică Boerică*”.

Martora **Coman (fostă Purcaru) Milena** (filele 110-111 vol. 3 dosar instanță) arată că: „*Eu personal nu am condus nici o persoană la cabinetul domnului Năstase Adrian din partea domnului Priboi Ristea*”. Tot martora arată că nu îl cunoaște pe Melinescu Ioan.

De altfel, martora Purcaru Milena în fața instanței nu a făcut altceva decât să-și mențină declarația dată în cursul urmăririi penale. Și în declarația din 24 iunie 2009 (fila 218 dosar urmărire penală) aceasta a arătat expres: „*Nu am cunoștință ca domnul Melinescu Ioan, în perioada amintită să fi venit în vizită la cabinetele lui Priboi Ristea sau Năstase Adrian. Precizez încă o dată că nu îl cunosc personal pe numitul Melinescu Ioan*”.

La fel și martora Stroescu Cristina Valeria, în declarația dată la 24 iunie 2009 în cursul urmăririi penale, a arătat că „*Persoanele amintite (Melinescu Ioan sau Genică Boerică) **nu au fost la cabinetul domnului Năstase Adrian** și arăt că până la momentul în care am fost audiată ca martor pentru prima dată în această cauză nu am cunoscut cum arată Melinescu Ioan și Genică Boerică și,*

de asemenea, nici nu auzisem, la acel moment, de aceste două persoane. **Și la acest moment, după trecerea anilor de la momentul 2000, pot afirma cu certitudine că Melinescu Ioan și Genică Boerică, pe care nu-i cunoșteam la acel moment și ale căror fotografii le-am văzut pentru prima dată în anul 2007, nu au trecut pe la cabinetul domnului Năstase Adrian**".

Înalta Curte are în vedere că la pronunțarea unei condamnări instanța trebuie să-și întemeieze convingerea asupra vinovăției inculpatului pe baza unor probe sigure, clare, certe, or în cauza de față probele în acuzarea inculpatului Melinescu Ioan, pentru săvârșirea infracțiunii de divulgare de informații nu au acest caracter.

Evaluarea probatoriului la care s-a făcut trimitere mai sus lasă loc nesiguranței în privința existenței faptei, pornind de la următoarele constatări:

- principala probă a acuzării o constituie declarația martorului Genică Boerică, însă credibilitatea acestuia poate fi pusă la îndoială întrucât denunțul acestuia a intervenit în cursul anului 2006, când martorul era arestat în altă cauză, iar testarea poligraf a acestuia a indicat note specifice comportamentului simulat, cel puțin în condițiile analizate în considerentele deja expuse;

- ceilalți doi martori importanți invocați de parchet, respectiv Drăgan Radu Constantin și Stănescu Niculina Eugenia nu au cunoscut aspectele prezentate decât indirect, relatând doar ceea ce le-a spus Genică Boerică;

- martora Stănescu Niculina a revenit în instanță asupra unor aspecte importante, motivând că la momentul audierii de la urmărirea penală era într-o stare de presiune datorată arestării soțului său;

- întâlnirea dintre inculpații Melinescu Ioan, Priboi Ristea și Năstase Adrian, în prezența martorului Genică Boerică, la birourile din Palatul Parlamentului, este exclusă de martorele Stroescu Cristina Valeria și Coman (Purcaru) Milena;

- în același sens sunt și declarațiile martorilor Buză Constantin și Stoica Fevronia, propuși în apărare de inculpatul Priboi Ristea, martori care au arătat că în luna noiembrie 2000 au participat împreună cu acesta la activitățile specifice campaniei electorale, fiind puțin probabilă prezența acestuia în București.

În aceste condiții, Înalta Curte va da eficiență regulei *in dubio pro reo* și, față de echivocul probatoriului administrat și de împrejurarea că nici nu a rezultat că alte probe ar mai putea

fi administrate în cauză, va pronunța achitarea inculpatului Melinescu Ioan în baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. a Cod procedură penală, neavând convingerea că fapta există.

II. Infracțiunile de corupție reținute în sarcina inculpaților, respectiv **infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art. 254 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 pentru inculpatul MELINESCU IOAN, infracțiunea dare de mită prevăzută de art. 255 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 și art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000 pentru inculpatul NĂSTASE ADRIAN și complicitate la cele două infracțiuni, respectiv la luare de mită, prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 254 alin. 1 Cod penal și art. 6 și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 și la dare de mită, prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 255 alin. 1 Cod penal și la art. 6 și art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000 pentru inculpatul PRIBOI RISTEA.**

În actul de inculpare se reține că infracțiunea de luare de mită de care este acuzat MELINESCU IOAN, ar consta în aceea că la sfârșitul anului 2000, în exercitarea atribuțiilor ce îi reveneau în calitate de membru al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, sugerând schimbarea președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor și acceptând de la inculpatul Năstase Adrian promisiunea numirii în funcția de președinte al acestei instituții, a primit efectiv această funcție prin H.G. nr. 1399/30.12.2000, iar ulterior a votat în favoarea clasării lucrării nr. S...../1999, în care era cercetată NĂSTASE DANIELA, semnând decizia de clasare nr. 10/24.01.2001 și a efectuat demersuri ilicite în scopul ca dosarul să ajungă în posesia inculpatului Năstase Adrian.

Corelativ, în rechizitoriu se reține că fapta inculpatului **NĂSTASE ADRIAN** care, în baza unei înțelegeri anterioare cu Melinescu Ioan și cu complicitatea inculpatului Priboi Ristea, a susținut și determinat emiterea H.G. nr. 1399/30.12.2000 pe care a semnat-o în calitate de Prim-ministru, hotărâre prin care a fost numit în funcția de Președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor Melinescu Ioan, pentru a-l determina pe acesta să facă un act ce intra în atribuțiile sale de serviciu și un act contra acestor îndatoriri, în scopul de a asigura astfel clasarea lucrării nr. S...../1999, ce o viza pe Năstase Daniela și a intra în posesia acesteia, prin intermediul lui Priboi Ristea, în urma

sustragerii lucrării de către Melinescu Ioan, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **dare de mită**.

În fine, pentru **complicitate la infracțiunile de luare de mită și dare de mită** de care este acuzat inculpatul **PRIBOI RISTEA** se reține următoarea activitate infracțională:

- în cursul lunii noiembrie 2000, a înlesnit contactarea de către inculpatul Melinescu Ioan, în acea perioadă membru al Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, a inculpatului Năstase Adrian, cunoscând că scopul întrevederii era acela de a i se comunica inculpatului Năstase Adrian că în cadrul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor se află în lucru, cu propunere de informare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, o lucrare având ca obiect o tranzacție suspectă privind depunerea sumei de 400.000 USD, într-un cont având ca titular pe Năstase Daniela. Cu această ocazie, în prezența inculpatului Priboi Ristea, Melinescu Ioan i-a promis lui Năstase Adrian că va bloca lucrarea până după alegerile din decembrie 2000, sugerând că acest dosar trebuie să dispară, lucru cu care Năstase Adrian s-a declarat de acord, arătând că urmărește această finalitate. Urmare a acestei înțelegeri, după numirea în funcția de prim-ministru al Guvernului României, Năstase Adrian a determinat emiterea H.G. nr. 1399/30.12.2000 pe care a și semnat-o în calitate de prim-ministru, hotărâre prin care Melinescu Ioan a fost numit în funcția de președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, concomitent cu revocarea fostului președinte Cucu Adrian. Scopul numirii lui Melinescu Ioan a fost acela ca Năstase Adrian să-și asigure, prin intermediul acestuia, intrarea în posesia lucrării ce o viza pe soția sa, Năstase Daniela. Ca urmare a numirii în această funcție, abuzând de prerogativele ce-i erau conferite, precum și de lipsa unor reglementări stricte cu privire la circuitul lucrărilor în cadrul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, Melinescu Ioan a sustras lucrarea nr. S...../1999 care o viza pe Năstase Daniela, dosarul fiindu-i înmănat numitului Priboi Ristea, consilier al primului ministru Năstase Adrian, cu scopul de a-i fi remis acestuia din urmă.

Înalta Curte constată că premisa desfășurării acestei activități infracționale a inculpaților o constituie întâlnirile dintre Melinescu Ioan, prin intermediul lui Genică Boerică, cu Priboi Ristea și Năstase Adrian, la birourile acestora de la Camera Deputaților pentru a le spune despre existența la nivelul Oficiului Național de

Prevenire și Combatere a Spălării Banilor a lucrării ce o privea pe Năstase Daniela.

Așa cum s-a arătat anterior, în analiza infracțiunii de divulgare de informații reținută în sarcina inculpatului Melinescu Ioan, veridicitatea acestor întâlniri nu s-a putut proba cu certitudine, Înalta Curte apreciind că există dubii suficiente că ele au avut loc astfel încât să nu poată fi pronunțată o hotărâre de condamnare.

Chiar dacă s-ar accepta versiunea prezentată în rechizitoriu, în sensul că a avut loc o întâlnire între Melinescu Ioan, Priboi Ristea și Năstase Adrian, prin intermediul lui Genică Boerică, afirmația procurorului că la acel moment ar fi avut loc „*înțelegerea insidioasă*” dintre inculpați nu are nici o susținere probatorie.

Martorul **Genică Boerică** arată în declarația dată în fața instanței: „*Când am ajuns în birou cei trei erau deja în picioare, ceea ce înseamnă că discuția se încheiase și din câte am aflat ulterior de la Melinescu Ioan eu am fost invitat în birou doar pentru a-i fi prezentat domnului Năstase, lucru care s-a și întâmplat*”.

Tot în aceeași declarație martorul arată: „*Domnul Melinescu nu mi-a spus niciodată că și-ar dori funcția* (de președinte al oficiului) *și cu atât mai puțin nu mi-a spus că i s-ar fi promis această funcție. Eu cred, date fiind relațiile apropiate dintre noi, că dacă domnul Melinescu ar fi primit o astfel de promisiune, mi-ar fi adus la cunoștință acest lucru*”.

De altfel, procurorul de caz, conștient probabil de lipsa oricărui suport probator pe acest aspect, arată că nu a fost vorba de o solicitare sau promisiune concretă ci de o înțelegere „*cu caracter insidios dintre inculpații Melinescu Ioan și Năstase Adrian, cu sprijinul inculpatului Priboi Ristea, fără solicitări sau propuneri explicite, ci tacită, implicită, bazată pe sugestii subtile, dar cu mare forță de convingere*”.

În acest fel a fost interpretată declarația martorului Genică Boerică, care a arătat că Melinescu Ioan i-a precizat lui Năstase Adrian că „*nu dorește nimic pentru sine însă a sugerat că ar trebui schimbat Cucu Adrian, precum și că îi va face dosarul cadou*”.

„*Înțelegerea insidioasă*” s-a produs, susține procurorul de caz, în momentul în care Năstase Adrian s-a declarat de acord cu aceste afirmații.

Deși Năstase Adrian nu avea, în acel moment, posibilitatea de a influența în vreun fel numirea președintelui oficiului, acest accept

al inculpatului, arată procurorul, „trebuie privit în contextul socio-politic al momentului”.

Se face, astfel, trimitere la cercetările sociologice realizate de IMAS și IRSOP, care îl plasau pe Ion Iliescu și PDSR pe primul loc în alegerile ce urmau să aibă loc peste o lună. Față de poziționarea partidului din care făceau parte Năstase Adrian și față de poziționarea lui Năstase Adrian în partid, se arată de procurorul de caz, **„deemnarea lui Năstase Adrian ca prim-ministru era iminentă”**.

Atât infracțiunea de luare de mită, cât și infracțiunea de dare de mită sunt infracțiuni instantanee. Luarea de mită se consumă în momentul pretinderii ori primirii banilor sau altor foloase ori a acceptării promisiunii sau nerespingerii acesteia.

Corelativ, darea de mită se consumă în momentul promisiunii, oferirii sau dării de bani și alte foloase.

Pentru existența laturii subiective a infracțiunii de dare de mită este necesar ca oferta sau promisiunea să se facă în mod serios și cu intenția de a corupe.

Procurorul, tocmai pentru că admite că, la momentul pretinsei discuții, persoanele nu ocupau funcțiile care să le permită efectuarea demersurilor necesare în interes reciproc, susține că ne aflăm într-o situație atipică, similară oarecum condiției suspensive din dreptul civil, iar înțelegerea dintre părți rămâne valabilă și cu semnificație penală, întrucât ulterior ocupării funcțiilor respective, persoanele acționează conform acelei înțelegeri.

În acest mod, se susține că infracțiunea de luare de mită s-a consumat în forma primirii efective a folosului promis, respectiv în momentul numirii lui Melinescu Ioan în funcția de Președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.

Corelativ, infracțiunea de dare de mită s-a consumat în momentul emiterii H.G. nr. 1399/30.12.2000.

Rechizitoriul prezintă, în acest context, numirea lui Melinescu Ioan ca Președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, apreciind că modalitatea în care a avut loc această numire în ședința de guvern demonstrează înțelegerea anterioară dintre cei doi inculpați.

Martorii propuși și audiați atât la urmărirea penală, cât și în instanță nu au prezentat, însă, desfășurarea ședinței de Guvern din 30 decembrie 2000 în maniera interpretată de procuror.

S-a probat că revocarea și, respectiv, numirea în funcția de Președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării

Banilor au avut la bază o notă de fundamentare întocmită de Secretariatul General al Guvernului și ulterior avizată de ministrii de resort, respectiv ministrul finanțelor, domnul Tănăsescu Mihai Nicolae și ministrul justiției, doamna Stănoiu Rodica Mihaela.

Deși s-a insistat în citarea martorului **Tănăsescu Mihai**, acesta, domiciliat în prezent în Statele Unite ale Americii, a invocat imposibilitatea de a se deplasa în România datorită atribuțiilor de serviciu din cadrul FMI.

Martora **Stănoiu Rodica Mihaela** a fost audiată, relatând (filele 78-80 vol. 2 dosar instanță) că, în momentul în care s-a ajuns la punctul de pe ordinea de zi privind propunerea domnului Melinescu Ioan în funcția de președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, aceasta „a intervenit cerând lămuriri asupra necesității schimbării fostului președinte” dar asta pentru că îl cunoscuse și avea o impresie bună despre domnul Cucu Adrian. În schimb, nu-l cunoștea pe domnul Melinescu Ioan, dar în pauza solicitată a obținut despre acesta referințe foarte bune, astfel că nu a mai reluat în ședința de guvern discuțiile privind această numire.

Martora a mai subliniat că „din discuțiile pe care le-am avut în acea ședință de guvern cu Primul-ministru, **nici o clipă nu mi-a lăsat impresia că numirea domnului Melinescu Ioan în funcția de președinte era o susținere personală a sa ...** Insist în a sublinia că discuțiile mele cu domnul prim-ministru din ședința de guvern nu au fost cu referiri la persoană, ci era o discuție de principii, fiindcă eu aveam o altă viziune asupra necesității schimbărilor în funcțiile de conducere”.

Martorul **Grecea Ovidiu** arată, de asemenea, că a participat la ședința de guvern, iar revocarea fostului președinte a fost necesară pentru o mai bună organizare a activității și în acord cu practica oricărui guvern de a-și alege, în funcție de programul de guvernare, în instituțiile importante noi conducători.

Și acest martor a subliniat că: „nu am avut impresia că propunerea de numire a domnului Melinescu Ioan era susținută în mod deosebit, personal, de domnul prim-ministru Năstase Adrian”.

Martorul **Serban Mihăilescu** a arătat că încă din timpul campaniei electorale au fost preocupări în cadrul partidului legate de schimbările pe care le vor face în cadrul diferitelor structuri după câștigarea alegerilor. Printre aceste schimbări s-a numărat și numirea la conducerea Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor a unui alt președinte întrucât „activitatea

acestui era categorisită la Bruxelles ca slabă, iar conducerea de la acel moment a Oficiului nu făcuse mai nimic pentru integrare”.

Martorul a mai arătat că: „pentru a nu complica lucrurile, am dorit să numim la conducerea Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor o persoană din cadrul acestei instituții. Nu pot preciza cine anume a propus numirea domnului Melinescu Ioan la șefia Oficiului, dar știu că într-o perioadă de circa două săptămâni de după câștigarea alegerilor s-au purtat discuții, definitivându-se în acest interval de timp programul de guvernare și celelalte măsuri necesare guvernării”.

Declarațiile martorilor mai sus evocate au avut același conținut în fața instanței ca și cele date în cursul urmăririi penale, însă procurorul de caz le-a dat o cu totul altă interpretare.

La aceasta a adăugat analiza modului în care inculpatul Melinescu Ioan a aflat de numirea sa în funcție, aspect căruia i-a consacrat mai multe pagini în rechizitoriu, deși este lipsit de relevanță în ceea ce privește realizarea pretinselor infracțiuni de corupție, ajungând astfel la concluzia, nesusținută probator, că decizia de numire a inculpatului Melinescu Ioan în funcție nu a fost una colectivă ci una individuală, aparținând exclusiv inculpatului Năstase Adrian.

Concluzia procurorului nu poate fi împărtășită de instanță întrucât este contrazisă de materialul probator administrat, care a relevat că:

- există un mare dubiu că în luna noiembrie ar fi avut loc o întâlnire între inculpații Năstase Adrian, Melinescu Ioan și Priboi Ristea, mijlocită de denunțatorul Genică Boerică;
- chiar martorul Genică Boerică arată că Năstase Adrian nu i-a promis lui Melinescu Ioan numirea în funcția de președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor;
- decizia de numire în funcție a fost una colectivă, luată în consens în ședința de Guvern din 30.12.2000;
- schimbările în conducerea unor instituții au fost discutate anterior în partid, în ideea realizării programului de guvernare;
- scopul pretins a fi urmărit de mituitor nu are o justificare logică (clasarea lucrării nr. S...../1999 și intrarea în posesia acesteia), aspecte asupra cărora se va reveni în continuare.

Toate aceste concluzii, desprinse din probele analizate anterior, infirmă susținerea parchetului că numirea lui Melinescu Ioan în funcția de președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor întrunește elementele constitutive ale

infracțiunii de luare de mită pentru inculpatul Melinescu și, respectiv, dare de mită pentru inculpatul Năstase.

Acțiunea de numire există, materializată prin H.G. nr. 1399/30.12.2000, dar aceasta nu întrunește nici latura obiectivă și nici subiectivă a infracțiunii de dare de mită.

În plan obiectiv nu s-a probat că între inculpații Melinescu Ioan și Năstase Adrian a existat o înțelegere prin care să se fi promis obținerea acestui folos, hotărârea de guvern a fost una colectivă, în consens, în îndeplinirea programului de guvernare și nu a reprezentat o susținere personală a lui Năstase Adrian, iar în plan subiectiv nu s-a probat o intenție directă, calificată prin scopul urmărit, așa cum o cer prevederile art. 255 raportat la art. 254 Cod penal.

În opinia parchetului, scopul urmărit de Năstase Adrian a fost unul dublu: determinarea inculpatului Melinescu Ioan să facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, respectiv de a asigura clasarea lucrării nr. S/1999, ce o viza pe Năstase Daniela și, de asemenea, de a face un act contrar acestor îndatoriri, respectiv intrarea în posesia acesteia, prin intermediul inculpatului Priboi Ristea, în urma sustragerii lucrării de către Melinescu Ioan.

Nici unul din aceste două obiective pretins urmărite de Năstase Adrian și realizate de Melinescu Ioan nu se bucură de un suport probator.

De la început trebuie subliniat că, deși pe tot parcursul rechizitoriului procurorul folosește expresia „*lucrarea ce o privea pe Năstase Daniela*”, ceea ce ar putea crea impresia că se făceau verificări cu privire la aceasta, în realitate obiectul verificărilor din cadrul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor l-a constituit analiza provenienței sumei de 400.000 USD, vizând, în ultimă instanță situația financiară a lui Bittner Alexandru, cel care a cumpărat cu contract de vânzare-cumpărare bunurile de artă de la Tamara Cernasov.

Probele administrate au evidențiat că în urma raportului nr. 1497/26.11.12999 transmis de Bank A..... C..... către Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor s-a stabilit luarea în analiză a unei depuneri în numerar în valoare de 400.000 USD, efectuată de Teșu Sorin în contul deschis de Năstase Daniela la Bank A..... C.....

Lucrarea a fost înregistrată cu nr. S...../7.12.1999 și a fost repartizată spre analiză analistului financiar Roșcaniuc Elena (decedată în anul 2003), sub coordonarea martorei Enescu Vasilica,

membru al Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.

Raportarea băncii la care se constituia depozitul respectiv s-a făcut nu ca tranzacție suspectă, ci ca depunere de cash peste limita de raportare.

Potrivit dispozițiilor legale în vigoare la acel moment, orice tranzacție ce depășea cuantumul prevăzut de lege trebuia raportată la Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.

În art. 3 alin. 3 din Legea nr. 21/1999 se prevedea : *„Pentru operațiunile de depunere sau retragere de sume în numerar, în lei sau valută, sume ce depășesc echivalentul în lei a 10.000 euro, personalul din structurile prevăzute la art. 8 va raporta oficiului în maximum 24 de ore de la data efectuării operațiunii”.*

În cursul aceluiași an, datorită numărului foarte mare al tranzacțiilor, Președintele Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, domnul Cucu Adrian, a propus Plenului și acesta a aprobat ca tranzacțiile cu sume ce depășesc 100.000 USD să intre în analiza Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.

Potrivit modului de organizare a activității oficiului de la acel moment fiecare din cei șapte membri ai Plenului coordona doi-trei experți, analiști financiari, iar fiecăruia dintre analiști li se repartizaseră anumite bănci de la care primeau raportări.

După ce analistul financiar primea o raportare de la bancă în sensul art. 3 alin. 3 din Legea nr. 21/1999, aducea acest lucru la cunoștința membrului Plenului în coordonarea căruia se afla și întocmea o notă cu propunere de verificare a operațiunii respective, notă ce era supusă aprobării Plenului.

Martora **Enescu Vasilica**, audiată pe aceste aspecte, arată (filele 326-331 vol. 2 dosar instanță) : *„Îmi amintesc că doamna expert Roșcaniuc Elena, unul dintre experții pe care eu personal îi coordonam, mi-a adus la cunoștință, cred că printr-o notă scrisă, că a primit o sesizare de la una din băncile de care răspundea ce privea o depunere mare în numerar ... și, ceea ce a atras atenția a fost faptul că era vorba de o depunere pe numele unei persoane foarte în vârstă, Cernasov Tamara, care cred că avea peste 80 de ani. Nu rețin dacă încă de la începutul întocmirii notei sau ulterior am obținut și informația potrivit căreia imputernicită pe contul persoanei în vârstă era Dana Năstase”.*

Aceeași martoră arată că nota întocmită de experta Roșcaniuc Elena a fost discutată în Plenul Oficiului Național de Prevenire și

Combatere a Spălării Banilor și s-a aprobat procedura de verificare a operațiunii respective.

Verificare însemna analiza provenienței sumei respective, dacă era una licită sau banii rezultau din săvârșirea vreunei infracțiuni prevăzută de art. 23 din Legea nr. 21/1999.

Conform procedurii stabilite s-au solicitat de la bancă documentele justificative pentru tranzacție și, cu oarecare întârziere, s-au primit cererea de deschidere de cont formulată de Năstase Daniela, copia ordinului de plată întocmit de Teșu Sorin și un exemplar al contractului de vânzare-cumpărare încheiat între Cernasov Tamara, în calitate de vânzătoare și Bittner Alexandru, în calitate de cumpărător, având ca obiect vânzarea unor bijuterii, tablouri, papirusuri și a altor bunuri de valoare, la prețul total de 400.000 USD.

Martorul **Bittner Alexandru**, audiat în instanță (filele 61-62 vol. 3 dosar instanță) a arătat că : *„Dana Năstase mi-a spus că mătușa sa are de vânzare mai multe bijuterii și tablouri, astfel că am mers împreună cu aceasta la mătușa sa, Tamara Cernasov și într-adevăr, în locuința acesteia am văzut bunurile despre care mi se vorbește. Mătușa Danei Năstase locuia într-un apartament de bloc”*.

Martorul a mai precizat că nu a cumpărat toate tablourile sau bijuteriile ce se aflau în apartamentul mătușii, ci doar pe acelea menționate în contractul de vânzare-cumpărare. Nu a verificat bunurile achiziționate întrucât, în baza prieteniei cu familia Năstase, *„a avut încredere în autenticitatea acestora, cu atât mai mult cu cât este un bun cunoscător în ceea ce privește bijuteriile”*.

După o săptămână a predat Danei Năstase suma de 450.000 USD cash, de care dispunea la acel moment.

Martorul chiar a apreciat că afacerea a fost profitabilă pentru el, exemplificând că unul din tablourile achiziționate, respectiv „Capul de fetiță” al lui Tonitza, urma să fie scos la licitație pornind de la suma de 100.000 dolari.

După încasarea banilor, Năstase Daniela a apelat la ajutorul martorului Teșu Sorin, prieten din copilărie, pentru a o consilia în alegerea băncii și, ulterior, pentru a se ocupa de formalitățile depunerii banilor.

Atât martorul Teșu Sorin cât și martorul Pascariu Dan au fost interogați de instanță asupra acestor aspecte legate de depunerea banilor.

Martorul **Pascariu Dan**, președintele de atunci al băncii, a arătat că, în momentul în care Năstase Daniela și Teșu Sorin l-au

consultat cu privire la deschiderea unui cont și i-au spus că este vorba de circa 400.000 dolari „i-am adus la cunoștință doamnei Năstase că, fiind vorba de sumă peste 10.000 dolari era necesar ca aceasta să fie raportată la Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, lucru pe care, de altfel, îl aduc la cunoștință oricărui client care face astfel de depuneri. Rețin că mi s-a explicat că nu este nici o problemă legată de acest aspect întrucât proveniența banilor este una legală, mai exact este vorba de o tranzacție și atunci eu le-am sugerat că este bine să depună și contractul de vânzare-cumpărare care să ateste tranzacția”.

Contrar celor reținute în rechizitoriu, același martor precizează: **„în nici un caz nu a existat o discuție între mine și cei doi de a se face depozite mai mici pentru a nu se raporta suma la Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor”**.

În același sens, în continuarea depoziției, martorul arată : „Nici un moment nu am avut impresia că doamna Năstase, în momentul în care a fost informată despre necesitatea raportării depunerii la Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, ar fi vrut să renunțe la depunerea sumei de bani”.

Deoarece, într-o etapă inițială, la Oficiu s-a primit de la bancă numele persoanei care a făcut depunerea, respectiv Teșu Sorin, verificările au vizat această persoană și sursele ei de venit.

Martorul **Teșu Sorin** (filele 196 - 197 vol. 3 dosar instanță) a arătat : „în mod cert eu am fost cel care a depus suma de 400.000 dolari dar am făcut acest lucru pentru ca doamna Dana Năstase să evite statul la coadă”.

Întrucât, în urma verificărilor firmelor lui Teșu Sorin, veniturile acestuia nu justificau proveniența sumei, expertul Roșcaniuc a întocmit o notă prin care propunea Plenului sesizarea Parchetului.

Avându-se, însă, în vedere, că tot din verificări rezultau mai multe nume care aveau legătură cu respectiva depunere, Plenul nu a votat sesizarea Parchetului ci a decis restituirea lucrării analistului pentru completarea verificărilor.

Votul a fost luat cu majoritatea celor prezenți, iar martora Enescu Vasilica a arătat : „Chiar și eu personal am votat pentru completarea verificărilor ... pentru că nu erau indicii clare de spălare de bani, pe baza cel puțin a verificărilor de până la acel moment”.

Cum din rezultatele verificărilor a reieșit că cel care a achitat suma de 400.000 USD, în calitate de cumpărător, a fost numitul

Bittner Alexandru, cercetările Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor s-au extins asupra afacerilor acestuia.

O a doua notă a expertei Roșcaniuc tot pentru sesizarea Parchetului a fost respinsă de Plenul oficiului, dat fiind că s-a apreciat că verificările nu sunt complete, însă trebuie subliniat, că verificările nu o mai priveau pe Năstase Daniela ci pe Alexandru Bittner, firmele și asociații acestuia.

Verificându-se proveniența legală a sumei de 400.000 USD plătită de Bittner Alexandru, așa cum rezultă din contractul de vânzare-cumpărare dintre acesta și Tamara Cernasov, încheiat la data de 19.11.1999, s-a stabilit că Bittner Alexandru era asociat într-un număr de 26 de societăți comerciale, singur ori împreună cu numitul Nell Cobar Emil, aspecte constatate în urma conexării lucrării nr. S...../1999 cu o altă lucrare, nr. S...../2000, conexarea dispunându-se pentru că priveau aceleași persoane (Bittner Alexandru și Nell Cobar).

Doamna Roșcaniuc a întocmit o a treia notă, concluziile acesteia fiind în sensul că Bittner Alexandru și Nell Cobar Emil s-au asociat în desfășurarea de activități ilicite, care ar fi putut întruni elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani și pentru aceasta s-a propus informarea Parchetului.

Nota nu a mai fost supusă analizei deoarece coordonatorul lucrării, respectiv Enescu Vasilica a fost revocată din funcție împreună cu Președintele Cucu Adrian.

În aceste condiții, Enescu Vasilica a predat toate lucrările unui alt membru al Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, respectiv martorului Șerban Marin, astfel cum rezultă din depozitiile acestora și procesul-verbal încheiat între cei doi la data de 3.01.2001.

Martorul Șerban Marin a întocmit și semnat nota din data de 23.01.2001, prin care propunea clasarea lucrării.

Nota a fost luată în dezbateră Plenului în ședința din 24.01.2001, în prezența membrilor Melinescu Ioan - președinte, Șerban Marin, Georgescu Irina, Bulată Doru și Popa Ștefan, hotărându-se, în unanimitate, clasarea lucrării nr. S...../1999 și a lucrării nr. /2000 conexată la această lucrare, conform Deciziei nr. 10/24.01.2001.

Atât în cursul urmăririi penale, cât și în instanță s-a procedat la interogarea tuturor persoanelor menționate mai sus.

Martorul **Șerban Marin** a arătat, cu referire la primele propuneri întocmite de doamna Roșcaniuc în coordonarea doamnei

Enescu : „Personal eu am aflat optat pentru continuarea verificărilor și **această decizie nu mi-a fost influențată de nimeni și nu am remarcat că domnul Melinescu să fi insistat în mod special pentru această soluție.** Oricum, în ceea ce privește nici nu ar fi avut vreo șansă să facă acest lucru.

După circa o lună de zile din nou doamna Roșcaniuc a prezentat Plenului propunerea de a fi sesizat Parchetul, propunere susținută tot de Adrian Cucu și Enescu Vasilica. Personal eu am considerat că verificările nici de data asta nu erau complete pentru că din documentele primite de la bancă reieșea că banii, o sumă de circa 400.000 USD, au fost plătiți de Bittner Alexandru, astfel că **în acel moment verificările nu o mai priveau pe Năstase Daniela ci pe Bittner** și aveau ca obiect stabilirea provenienței licite sau nu a sumei respective. Doamna Roșcaniuc se limitase să verifice cam două firme din cele ce aparțineau omului de afaceri Bittner, însă acesta deținea vreo 7-8 firme și de aceea am apreciat că analiza nu era completă.

Mai mult decât atât, argumentele prezentate de doamna Roșcaniuc nici nu erau profesionale, pentru că se refereau la relațiile comerciale dintre firmele Danei Năstase și ale lui Teșu Sorin, ori în cauză era limpede că ceea ce trebuia verificat era activitatea firmelor domnului Bittner, fiindcă acesta achitase banii”.

Ulterior, după revocarea doamnei Enescu, domnul Șerban Marin a avut în coordonare activitatea doamnei Roșcaniuc. Cu referire la lucrarea în discuție, același martor arată : „Personal, în coordonarea acestei lucrări, am inițiat o serie de verificări la Administrația Financiară privind veniturile și profitul pe care l-au obținut firmele lui Bittner. În urma acestor verificări **am întocmit un raport pe care mi-l asum în totalitate, în care am propus clasarea lucrării.** Concluzia la care am ajuns a fost determinată de faptul că Bittner obținuse un profit de peste 700.000 dolari, ceea ce justifica suma de 400.000 dolari pe care o plătise în tranzacția respectivă.

Nu au fost nici un fel de influențe asupra mea pentru această lucrare și, de altfel, nici nu erau necesare pentru că dovezile arătau în mod evident proveniența licită a banilor”.

Martorul **Popa Ștefan**, membru al Plenului Oficiului arată aceleași aspecte (filele 30-31 vol. 3) : „Inițial, când lucrarea a fost supusă dezbaterii membrilor Plenului eu personal am votat pentru continuarea verificărilor fiindcă am apreciat că persoana care a

depus banii trebuie verificată pentru a justifica proveniența sumei depuse”.

Și acest martor neagă orice fel de intervenție a inculpatului Melinescu Ioan în soluționarea lucrării, arătând că : **„domnul Melinescu nu a exercitat nici un fel de influență și nu a avut discuții cu mine”** (în legătură cu această lucrare).

Rechizitoriul scoate în evidență o anumită poziție nuanțată a martorului Popa Ștefan față de votul său în Plenul Oficiului, subliniind, în redarea declarației martorului de la urmărirea penală, o expresie scoasă din context, deși, inclusiv din declarația prezentată rezultă că nu existau nici un fel de indicii sau suspiciune în ceea ce o privește pe Dana Năstase, martorul apreciind doar că verificările nu erau finalizate și că erau necesare unele cercetări privind alte persoane din dosare ce păreau a avea legătură cu acesta.

Martorul **Bulată Doru**, de asemenea membru al Plenului a relatat aceleași aspecte prezentate de ceilalți membri audiați, subliniind că : *„eu personal am solicitat completarea verificărilor pentru că piesele dosarului până la acel moment nu păreau a indica o tranzacție ilicită”* (filele 32-33 vol. 3 dosar instanță).

Și acest martor a subliniat că : **„la toate lucrările eu mi-am exprimat votul independent și personal nu am resimțit niciodată vreo încercare de influențare a votului”**.

În fine, Georgescu Mariana Irina, de asemenea membră a Plenului a declarat (fila 24-26 vol. 3 dosar instanță) că : **„Nici domnul Melinescu și nici un alt membru al Plenului nu a încercat vreodată să-mi influențeze votul. Rețin că referatul întocmit de domnul Șerban Marin pentru lucrarea în discuție era foarte bine întocmit și cu argumente solide, care m-au convins că nu se impunea sesizarea parchetului”**.

Trebuie subliniat că, deși în considerentele prezentei sentințe au fost redată pasaje din depozițiile martorilor date în fața instanței, ele au același conținut ca cele consemnate în cursul urmăririi penale.

Martorii nu și-au modificat depozițiile în fața instanței ci și-au menținut declarațiile date anterior în cauză.

În pofida acestui probatoriu, procurorul de caz, într-o interpretare evident subiectivă și o logică ce scapă unui observator obiectiv, ajunge la concluzia care nu se sprijină pe nici o probă, arătând (fila 35 rechizitoriu) că, se naște o suspiciune datorită faptului că, în cadrul aceleiași instituții și cu privire la aceeași

situație, doi angajați (Roșcaniuc Elena și Șerban Marin) și-au exprimat opinii total diferite.

Din cronologia evenimentelor și modul în care s-au desfășurat evenimentele, așa cum au fost evidențiate anterior, Înalta Curte nu remarcă nimic suspicios, fiind evident că au fost verificări derulate pe a anumită perioadă de timp și, pe măsură ce se obțineau informații de la organele și instituțiile de la care erau solicitate, s-a stabilit, cu claritate, cine a depus banii, cine a plătit prețul în contractul de vânzare-cumpărare și de unde putea să dispună de suma respectivă.

În aceste condiții, concluzia procurorului de caz nu mai impune alte contra-argumente, căci acesta își prezintă propriul raționament, arătând că : *„În ipoteza în care s-ar fi apreciat că Bittner Alexandru și Nell Cobar Emil s-au asociat în desfășurarea de activități ilicite, din care a rezultat suma depusă în contul Danielei Năstase, coroborat cu datele incerte ale vânzării ... ar fi existat unele indicii privind implicarea Danielei Năstase (și, prin extindere, a soțului acesteia, Năstase Adrian) în operațiuni suspecte”*.

Probele dosarului, așa cum au fost evocate mai sus, nu permit o astfel de concluzie și nu confirmă, pentru infracțiunile de corupție analizate, respectiv pentru dare și luare de mită, existența scopului calificat al pretinsei înțelegeri dintre inculpații Melinescu Ioan și Năstase Adrian ca fiind acela ca Melinescu Ioan să facă un act ce intra în atribuțiile sale de serviciu, respectiv să-și respecte promisiunea de a asigura obținerea în Plenul Oficiului a soluției de clasare a lucrării nr. S/1999.

Așa cum s-a prezentat mai sus, lucrarea, deși în debut a fost înregistrată pe numele Danei Năstase, nu o mai privea pe aceasta ci pe cel care a plătit cei 400.000 USD, respectiv pe Bittner Alexandru, aspect deja cunoscut în luna noiembrie 2000 când se pretinde de parchet că a avut loc înțelegerea dintre cei doi inculpați.

De asemenea, nu a rezultat că Melinescu Ioan ar fi încercat în vreun mod să-i influențeze pe ceilalți membri ai Plenului să voteze în favoarea clasării lucrării, toți cei care au votat în ședința Plenului din ianuarie 2011 arătând că argumentele prezentate de domnul Șerban Marin, care a arătat că își asumă soluția propusă, au fost convingătoare în sensul că nu se impunea sesizarea Parchetului. S-a avut în vedere faptul că din verificări a rezultat că Bittner Alexandru justifica proveniența licită a banilor din profitul obținut de firmele sale.

Nici cel de-al doilea scop al pretinsei înțelegeri dintre cei doi inculpați nu a rezultat din probele administrate, respectiv sustragerea lucrării de la Oficiu și ajungerea ei în posesia lui Năstase Adrian.

Asupra sustragerii se va reveni în prezentele considerente când se va analiza cea de-a treia infracțiune pentru care inculpatul Melinescu Ioan a fost trimis în judecată.

Este însă important a se sublinia că un atare act de sustragere nu s-a putut stabili că a fost comis de inculpatul Melinescu Ioan și, pe de altă parte, este justificată apărarea inculpatului Năstase Adrian în sensul că nu ar fi avut nici un motiv să intre în posesia unui dosar care nici nu o mai privea pe soția sa și în privința căruia Oficiul a dat o soluție de clasare.

Pe de altă parte, dispariția fizică a lucrării nu presupunea, așa cum se va arăta în continuare, ștergerea ei din evidențele Oficiului.

Toate aceste argumente și probe îndreptățesc Înalta Curte să constate că actul de numire în funcție a lui Melinescu Ioan există, materializat prin H.G. nr. 1399 din 30.12.2000, dar această numire nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de dare de mită pentru inculpatul Năstase Adrian și, corelativ, luare de mită pentru inculpatul Melinescu Ioan, nici sub aspect obiectiv și nici subiectiv, astfel încât instanța va dispune achitarea acestora în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală.

În ceea ce îl privește pe inculpatul Priboi Ristea, în sarcina acestuia rechizitoriul reține săvârșirea unor acțiuni care ar întruni elementele constitutive a două infracțiuni distincte, respectiv **complicitate la luare de mită, prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 254 alin. 1 Cod penal și raportat la art. 6 și 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 și complicitate la dare de mită, prevăzută de art. 26 raportat la art. 255 alin. 1 Cod penal și la art. 6 și 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000, infracțiuni comise în condițiile concursului ideal de infracțiuni, prevăzut de art. 33 lit. b Cod penal.**

În rechizitoriu se arată că inculpatul Priboi Ristea a săvârșit mai multe fapte/acțiuni cu caracter penal care, datorită împrejurărilor în care au avut loc și a urmărilor pe care le-au produs întrunesc elementele constitutive ale celor două infracțiuni.

O primă activitate infracțională a inculpatului Priboi Ristea ar consta în aceea că, în cursul lunii noiembrie 2000, a înlesnit contactarea de către inculpatul Melinescu Ioan a inculpatului

Năstase Adrian, cunoscând că scopul întrevederii era acela de a i se comunica inculpatului Năstase Adrian că în cadrul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor se află în lucru, cu propunere de informare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, o lucrare având ca obiect o tranzacție suspectă privind depunerea sumei de 400.000 USD într-un cont având ca titular pe Năstase Daniela.

Înlesnirea contactării ar fi avut loc prin intermediul și în împrejurările descrise de denunțatorul Genică Boerică.

Din probele administrate în cauză, respectiv declarațiile martorilor coroborate cu declarația inculpatului Priboi Ristea a rezultat că acesta l-a cunoscut pe Genică Boerică, fie în anul 1999, cum declară Priboi Ristea, fie în anul 1998, cum a precizat Genică Boerică, aspect mai puțin relevant în cauză.

Genică Boerică i-a fost prezentat lui Priboi Ristea de o cunoștință comună, un ofițer de poliție din Dolj.

De asemenea, a rezultat că între cei doi au avut loc mai multe întâlniri, inclusiv în biroul de la Palatul Parlamentului al lui Priboi Ristea, aspect recunoscut de cei doi și relatat și de martora Coman (fostă Purcărea) Milena (filele 110-111 vol. 3 dosar instanță), fosta șefă de cabinet a lui Priboi Ristea la acea perioadă, precum și de martora Stănescu Niculina.

Contrar celor susținute de Genică Boerică, vizitele acestuia la Priboi Ristea nu au fost foarte numeroase.

Sub acest aspect, martora **Coman (Purcaru) Milena** a arătat : *„Vizitele lui Genică Boerică nu erau foarte dese, cred că în perioada 1999-2000 acesta a venit la domnul Priboi Ristea de circa 3-4 ori”*.

Despre scopul acestor vizite **inculpatul Priboi Ristea** a declarat : *„Atunci când mă vizita, domnul Genică Boerică venea să-mi spună că este simpatizant al PSDR și că nu are relații foarte bune cu organizația de la Dolj și îmi solicita ajutorul pentru a deveni mai activ acolo”*.

Inculpatul Priboi Ristea a negat însă că Genică Boerică i-ar fi cerut vreodată să se întâlnească cu Melinescu Ioan, că o asemenea întâlnire ar fi avut loc în biroul din Palatul Parlamentului și cu atât mai puțin o întâlnire între cei doi și Năstase Adrian.

Inculpatul, sub acest aspect a arătat că *„Genică Boerică nu mi-a cerut niciodată să mă întâlnesc cu domnul Melinescu Ioan și sunt convins că dacă domnul Melinescu Ioan ar fi vrut să ne întâlnim nu ar fi apelat la Genică Boerică ci mi-ar fi solicitat acest lucru personal, pentru că ne cunoaștem de mult timp”*.

Inculpatul a subliniat că : „Pe domnul Melinescu Ioan îl cunosc din anii 1970, perioadă în care am lucrat împreună în Ministerul de Interne”.

La rândul său, inculpatul **Melinescu Ioan** a arătat : „Niciodată nu am fost cu Genică Boerică în clădirea Parlamentului. Mai mult decât atât, eu personal am intrat pentru prima dată în clădirea Parlamentului la jumătatea anului 2000. Cu prilejul anchetei în acest dosar eu am solicitat procurorului de caz să verifice evidențele SPP privind intrările în Palatul Parlamentului, fiind sigur că nu aveam cum să figurez că aş fi intrat în perioada anterioară, dar mi s-a răspuns că aceste evidențe nu există”.

Cu referire la relația cu inculpatul Priboi Ristea, inculpatul Melinescu Ioan arată : „Pe domnul Priboi Ristea îl cunosc de aproape 40 de ani, fiind amândoi ofițeri în cadrul Ministerului de Interne. Iar din anul 1983 am fost vecini, locuind în același imobil. Eu personal l-am vizitat pe domnul Priboi Ristea acasă, acesta însă niciodată nu m-a vizitat pe mine. Între noi era o relație de prietenie, fiind și vecini ai căror copii au crescut împreună”.

Așa cum s-a arătat în analiza primei infracțiuni reținute în sarcina inculpatului Melinescu Ioan, aceea de divulgare de informații, probele administrate în cauză nu au putut forma convingerea Înaltei Curți, dincolo de orice îndoială, că afirmațiile lui Genică Boerică sunt veridice și că, într-adevăr, la solicitarea lui Melinescu Ioan, acesta i-a intermediat o întâlnire cu Priboi Ristea în Palatul Parlamentului și, ulterior, și cu Năstase Adrian”.

Pe baza aceluiași argumente, care nu vor mai fi reluate, Înalta Curte nu poate constata, fără dubiu, nici că inculpatul Priboi Ristea a desfășurat pretinsa activitate infracțională reținută de parchet în sarcina sa.

Pe lângă neconcordanțele dintre declarațiile martorului Genică Boerică și celelalte probe administrate, prezentate deja în prima parte a considerentelor, Înalta Curte mai reține că nici alte aspecte relatate de același martor nu au primit o confirmare certă.

Astfel, martorul pretinde că s-a întâlnit cu Priboi Ristea în data de 30 sau 31 decembrie 2000, în Craiova, în fața magazinului Billa.

Din înscrisurile depuse de inculpat la dosar reiese că acest magazin a fost deschis ulterior, conform contractului de închiriere nr. 201/21.09.2001.

De asemenea, martorul **Filipescu Victor**, audiat la propunerea inculpatului, a arătat (fila 188 vol. 3 dosar instanță) că

în perioada 29.12.2000 - 5/6.01.2001 s-a aflat, împreună cu inculpatul și familia acestuia, în stațiunea Predeal.

În aceeași perioadă, potrivit depoziției martorei **Luca Gina Cristina** (filele 198-199 vol. 3 dosar instanță), Genică Boerică „se afla la Herculane, fie la Brașov”.

În rechizitoriu se mai reține în sarcina inculpatului Priboi Ristea, în afara activității deja analizate, că acesta a intermediat și primirea, de către inculpatul Năstase Adrian de la inculpatul Melinescu Ioan, a lucrării nr. S/1999, sustrasă de acesta din urmă de la Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor.

Aspectele privitoare la pretinsa sustragere a lucrării de la Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor vor fi analizate de Înalta Curte la punctul următor al considerentelor.

La acest capitol al analizei se impune a fi subliniat că o atare activitate desfășurată de Priboi Ristea, de asemenea, nu rezultă că ar fi avut loc.

Singura probă sub acest aspect, indicată de procuror, este declarația martorului Genică Boerică, potrivit căreia în primăvara anului 2001 l-a luat personal cu mașina pe Melinescu Ioan de la Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, acesta avea supra lui lucrarea S/1999 și a predat-o lui Priboi Ristea pentru ca acesta să o înmâneze ulterior, lui Năstase Adrian.

Pe lângă faptul că nu există alte probe care să se coroboreze cu această mărturie, în mod explicit în raportul de detectare a comportamentului simulat se arată că răspunsul lui Genică Boerică la întrebarea „*În primăvara anului 2001, când te-ai întâlnit cu Melinescu lângă Oficiu, acesta ți-a spus că are dosarul cu privire la Dana Năstase?*”, întrebare la care subiectul a răspuns afirmativ, **este nesincer.**

Semnificativă pentru această împrejurare este interpretarea procurorului de caz cu referire la comportamentul simulat al martorului Genică Boerică.

Deși testarea la poligraf nu este enumerată între mijloacele de probă prevăzute de art. 64 Cod procedură penală, procurorul se hazardează în a găsi o explicație a nesincerității constatate de expertul ce a întocmit raportul, arătând că aceasta s-a datorat faptului că momentul în care martorul a luat cunoștință de conținutul dosarului respectiv nu a fost acela al întrevederii de lângă Oficiu cu Melinescu Ioan, ci ulterior, în autoturism, pe drumul către Palatul Parlamentului.

Față de materialul probatoriu administrat și analizat mai sus, Înalta Curte constată că nu se poate stabili dincolo de orice îndoială că inculpatul Priboi Ristea a săvârșit actele calificate în rechizitoriu ca reprezentând complicitate la infracțiunile de luare și, respectiv, dare de mită, astfel încât, în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. a Cod procedură penală se va dispune achitarea acestuia.

III. Infracțiunea de sustragere sau distrugere de înscrisuri reținută în sarcina inculpatului Melinescu Ioan

În rechizitoriu s-a reținut că, în prima jumătate a anului 2001, inculpatul Melinescu Ioan a sustras lucrarea nr. S/1999 care o viza pe Năstase Daniela, înmânându-i dosarul inculpatului Priboi Ristea, consilier al primului ministru Năstase Adrian, cu scopul de a-i fi remis acestuia din urmă, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri, prevăzută de **art. 242 alin. 1 și 3 Cod penal.**

Din nou singura probă prezentată de parchet o constituie declarația martorului Genică Boerică, conform căreia : *„În primăvara anului 2001, mai precis în mai-iunie, Melinescu Ioan m-a chemat la Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor pentru a merge la «unchiul» Priboi Ristea ... Urmare acestei discuții, m-am deplasat cu mașina mea, fiind singur în mașină, și am parcat-o în spatele clădirii în care se afla sediul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor. Melinescu Ioan a venit la mașina mea având asupra sa un dosar mare, consistent ca un biblioraft, sesizând că avea și niște pliante și mi-a cerut să mergem împreună la biroul lui Priboi Ristea la Palatul Parlamentului. Am fost la același birou al lui Priboi Ristea la care fusesem și anterior. Cu această ocazie Melinescu Ioan a scos din dosarul mai mare ce-l avea asupra lui, un dosar destul de voluminos despre care a afirmat că este cel ce privește lucrarea referitor la depunerea de bani în contul Danei Năstase pe care l-a înmănat lui Priboi Ristea, precizându-i totodată că aceasta este lucrarea, să stea liniștit că totul s-a terminat. Priboi Ristea a preluat acest dosar, pe care l-a închis într-o casetă metalică aflată în biroul său, încastrată în perete și apoi a sigilat în final caseta metalică”.*

Și în declarația dată în fața instanței martorul Genică Boerică și-a menținut depoziția, cu unele modificări, în sensul că Melinescu *„a ieșit din sediu cu o **mapă mai voluminoasă**”, iar lui Priboi Ristea i s-a înmănat „**un plic**”.*

Genică Boerică a mai subliniat că „**Nici o altă persoană nu mai avea cunoștință de acest lucru pe care l-am făcut pentru domnul Melinescu**”.

Referitor însă la această declarație, raportul de constatare tehnico-științifică a testului pentru detectarea conduitelor simulate la care a fost supus Genică Boerică arată explicit că subiectul a prezentat indicii ale comportamentului simulat.

Așa cum s-a arătat în considerentele anterioare, procurorul de caz s-a străduit să găsească și pentru această situație o „explicație”, fără să precizeze dacă este explicația sa personală sau a martorului.

În rechizitoriu mai sunt invocate declarațiile martorului Drăgan Radu Constantin, care, afirmă parchetul, s-ar corobora cu cele ale lui Genică Boerică.

Numai că declarațiile martorului, cel puțin pe acest aspect, sunt constatate ca nesincere la testul poligraf, iar martorul Drăgan nu a perceput nimic direct, tot ceea ce cunoaște fiindu-i relatat de Genică Boerică.

Sesizând, probabil, inconsistența probatoriului, procurorul de caz arată în prezentarea acestei infracțiuni în rechizitoriu că prin probele la care face referire „*demonstrează împrăjura că Melinescu avea posibilitatea de a intra, legal sau nu, în posesia acestei lucrări*”.

Înalta Curte reține că toate încercările procurorului de caz de a demonstra că inculpatul Melinescu Ioan avea posibilitatea de a intra în posesia lucrării constituie doar supoziții ale acestuia, contrazise, de altfel, de martorii audiați și care, în nici un caz, nu pot constitui un temei pentru a se reține că Melinescu este cel care a sustras lucrarea de la Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.

S-a dovedit în cauză că la data de 03.01.2001, conform procesului-verbal de predare-primire încheiat între martorii Enescu Vasilica și Șerban Marin, lucrarea nr. S/1999 a fost predată pe bază de semnătură, acestuia din urmă.

Ulterior, așa cum se arată și în rechizitoriu, traseul lucrării este relativ incert, căci nu s-a putut proba unde și la cine a rămas lucrarea, cel puțin după clasarea ei și preluarea fișetului doamnei Roșcaniuc Elena după decesul acesteia.

De menționat și declarația martorului **Cucu Adrian** care, în calitate de președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, a arătat că după alegeri a luat măsuri sporite de securitate cu privire la această lucrare.

Martorul arată că : „În acest context, pentru că lucrarea deja putea să aibă conotații de altă formă și mă refer la faptul că domnul Năstase fusese deja numit prim-ministru, personal am luat măsuri în cadrul oficiului pentru ca sub nici o formă informații despre această lucrare să nu se scurgă în afara oficiului. În mod concret am chemat pe lucrătorii de la xerox și de la informatică li le-am atras atenția asupra oricărei multiplicări sau editare de materiale în această perioadă ” (fila 337-341 vol. 2, dosar instanță).

Toți martorii audiați au arătat că orice membru al Plenului oficiului avea acces la lucrările oricărui analist financiar.

Martorul Șerban Marin a arătat că după clasarea lucrării, acesta a intenționat să o predea în arhivă, dar arhivarul (martorul Urduban) a refuzat spunând că nu îl poate primi fără se fie legat, astfel că martorul a dat lucrarea doamnei Roșcaniuc pentru a proceda la legarea dosarului.

Martorul **Urduban Constantin**, căruia i-a fost încredințată arhiva în acea perioadă, a arătat că nu-și amintește dacă doamna Roșcaniuc i-a predat lucrarea, dar dacă i-ar fi predat-o, acest lucru trebuia menționat într-un proces-verbal de predare-primire sau în registrul arhivei.

Cert este că atunci când a căutat lucrarea în arhivă, în anul 2004, din dispoziția președintelui de atunci al Oficiului, aceasta nu a fost găsită, iar singura explicație pe care o dă este aceea că analistul nu a predat lucrarea în arhivă.

Martorul **Man Cristian** (filele 193-194 vol. 3, dosar instanță) este cel care a preluat fișetul doamnei Roșcaniuc și a arhivat lucrările finalizate de aceasta, dar nu a putut face nici o mențiune specială asupra lucrării în discuție.

Martorul **Pascu Mircea** (filele 215-216, vol. 3 dosar instanță), care a procedat la căutarea lucrării în arhivă, a arătat, de asemenea, că s-au verificat procesele-verbale prin care lucrările se predau în arhivă, precum și registrele, rezultând că : „*lucrarea nu figura ca fiind arhivată*”.

În rechizitoriu se mai arată că, imediat după preluarea funcției de președinte, inculpatul Melinescu Ioan a propus în ședința Plenului din 22.01.2001, înființarea unui registru separat numai pentru notele de tranzacții suspecte, subliniindu-se de procurorul de caz că ar fi procedat așa pentru ca lucrarea ce o privea pe Năstase Daniela să dispară din evidențe.

Martorii audiați, angajați ai oficiului, au arătat că acest registru era o preocupare mai veche a domnului Melinescu și că și

în prezent există acest registru al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.

Martorele **Oprea Raluca și Munteanu Viorica** au arătat că această lucrare a fost evidențiată în registru, deși fusese clasată, dar acest lucru s-a datorat împrejurării că mențiunea de clasare nu fusese efectuată în registrul vechi până la data de 02.02.2001 (lucrarea fiind clasată la data de 24.01.2001).

Martora **Munteanu Viorica** (filele 66-68 vol. 3, dosar instanță) a precizat următoarele : *„Chiar dacă trecerea unei lucrări din vechiul registru în nou registru se făcea doar scriptic, în momentul în care lucrarea primea un nou număr, o persoană de la registratură, și cred că în acea perioadă era doamna Oprea Raluca, mergea la analistul care deținea lucrarea cu ștampila, pentru a i se inscripționa noul număr. În acest mod, practic, s-a făcut și o verificare a lucrărilor în momentul în care cele reînregistrate au fost ștampilate potrivit noilor numere primite.*

Personal sunt sigură că la momentul primirii noului număr, lucrarea ce o privea pe Dana Năstase exista, pentru că doamna Oprea nu mi-a adus la cunoștință că nu ar fi găsit vreo lucrare atunci când a mers să aplice ștampila”.

Martorii audiați, angajați ai oficiului, au mai relatat și despre modul în care era reglementat accesul în arhivă sau la fișetele analiștilor, fără să se poată proba, contrar presupunerilor din rechizitoriu, că inculpatul Melinescu ar fi putut avea acces, ilegal, la această lucrare.

Cât privește accesul legal, acesta a existat, în egală măsură pentru toți membrii Plenului Oficiului, în perioada cât lucrarea a fost luată în discuție în ședințele de Plen.

Nu se poate, de asemenea, concluziona că prin înființarea noului registru de evidență a tranzacțiilor suspecte, s-a încercat pierderea urmei vreunei lucrări, inclusiv a lucrării în discuție.

Atât membrii Plenului, cât și ceilalți angajați, inclusiv martora **Lacrois Beatrice Cristina**, care a lucrat la serviciul IT, au subliniat că nu se putea, în nici un caz, șterge o lucrare din evidența informatică a Oficiului, iar dacă aceasta dispărea fizic, ea ar fi putut fi oricând refăcută, în baza adreselor efectuate de Oficiu pentru fiecare caz în parte.

Martorii au mai relatat și despre o „spargere” care ar fi avut loc la Oficiu, fără însă a se fi putut proba că s-a produs și vreo sustragere cu acel prilej.

Din toate probatoriile mai sus evocate se poate desprinde, cu certitudine, concluzia că lucrarea S/1999 a fost căutată în cadrul oficiului, dar nu a fost găsită, însă **nu s-a putut proba că inculpatul Melinescu Ioan este cel care a sustras-o, motiv pentru care Înalta Curte, în baza art. 11 pct. 2 lit. c Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. c Cod procedură penală va dispune achitarea acestuia.**

În raport de soluțiile de achitare dispuse în cauză, Înalta Curte constată că nu se impune a mai fi analizată apărarea subsidiară invocată de inculpați privind prescripția răspunderii penale.

În baza art. 192 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

Solicitarea inculpatului Priboi Ristea de a se dispune, în baza art. 193 alin. 6 Cod procedură penală, obligarea denunțatorului Genică Boerică la plata cheltuielilor judiciare efectuate de acest inculpat va fi respinsă, Înalta Curte apreciind că nu sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale. Chiar și în ipoteza în care, pentru fapta denunțată, s-a pronunțat o soluție de achitare, denunțul nu poate fi apreciat ca un fapt ilicit cauzator de prejudiciu decât în măsura în care s-ar stabili că s-a făcut în condițiile art. 259 Cod penal, ceea ce nu a constituit obiectul verificărilor în prezenta cauză.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

I. În baza art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală achită pe inculpatul **Năstase Adrian** pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită, prevăzută de art. 255 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 și art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000.

II. 1. În baza art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. a Cod procedură penală, achită pe inculpatul **Melinescu Ioan** pentru săvârșirea infracțiunii de divulgare de informații, prevăzută de art. 24 raportat la art. 18 alin. 1 din Legea nr. 21/1999 (în prezent art. 24 raportat la art. 18 alin. 1 din Legea nr. 656/2002).

2. În baza art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală, achită pe același inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art.

254 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

3. În baza art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. c Cod procedură penală, achită pe același inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri, prevăzută de art. 242 alin. 1 și 3 Cod penal.

III. În baza art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. a Cod procedură penală, achită pe inculpatul **Priboi Ristea** pentru :

- complicitate la infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 254 alin. 1 Cod penal și art. 6 și 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000;

- complicitate la infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 255 alin. 1 Cod penal și art. 6 și art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000.

Conform art. 192 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Respinge, ca nefondată, cererea formulată de inculpatul Priboi Ristea de obligare a martorului Genică Boerică la plata cheltuielilor judiciare.

Cu recurs în termen de 10 zile de la pronunțare.

Pronunțată, în ședință publică, azi 15 decembrie 2011.